

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1604

гр. София, 26.02.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в закрито заседание на 26.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

като разгледа дело номер **8761** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба от Университетска многопрофилна болница за активно лечение [фирма] срещу разрешение за строеж №136/06.06.2019г., издадено от главния архитект на Столична община за обект „Преустройство и промяна на предназначение на „Шивашка сграда“ в Амбулатория за специализирана извънболнична помощ, мануална терапия и медицинска физкултура“, находящ се в поземлен имот с идентификатор 68134.404.96 УПИ „Царица Й.-И.“, кв.727, м.ГГЦ-Г-13, район „О.“. Жалбоподателят моли да се отменят разрешението за строеж и одобрените инвестиционни проекти, въз основа на които то е издадено.

В съдебно заседание жалбоподателят Университетска многопрофилна болница за активно лечение [фирма], чрез адв.В., поддържа жалбата. Претендира за направените по делото съдебни разноски.

Ответникът по оспорването – гл.архитект на СО, чрез юрк.С. твърди, че жалбата е недопустима, алтернативно – че тя е неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна [фирма], чрез адв.И. в съд.з., също твърди, че жалбата е недопустима, алтернативно - неоснователна. Претендира за разноски по делото.

Съдът, като взе предвид изложеното в жалбата, становищата на страните и събраните по делото писмени доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

С представения по делото Акт за публична държавна собственост №02878/803.04.2001г. жалбоподателят се легитимира като лице с вещни права по отношение на сгради в УПИ „Царица Й.-И.“, кв.727, м.ГГЦ-Г-13, район „О.“; но не и по отношение на имота, в който са построени те.

В същия имот попада и сграда „Шивашки цех“-едноетажна сграда, с площ 150кв.м., на която заинтересованата страна [фирма] е собственик съгласно нотариален акт №104, том III, рег.№07000, дело №477/2008г. от 28.03.2008г.

С оспореното в настоящото производство разрешение за строеж №136/06.06.2019г., издадено от главния архитект на Столична община за обект „Преустройство и промяна на предназначение на „Шивашка сграда“ в Амбулатория за специализирана извънболнична помощ, мануална терапия и медицинска физкултура“, находящ се в поземлен имот с идентификатор 68134.404.96 УПИ „Царица Й.-И.“, кв.727, м.ГГЦ-Г-13, район „О.“. Разрешението за строеж е издадено въз основа на одобрени на 21.05.2019г. инвестиционни проекти за обект: „Основен ремонт и смяна предназначението на „Шивашки цех“, намиращ се м.ГГЦ-Г-13 с пл.№124, кв.727, по плана на [населено място] в Амбулатория за специализирана извънболнична помощ, мануална терапия и медицинска физкултура“.

По делото липсват данни за съобщаване на разрешението за строеж, като жалбата срещу него и одобрените архитектурни проекти е подадена на 04.07.2019г.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

За да прецени дали жалбоподателят се явява заинтересувано лице по смисъла на чл.149 ЗУТ и в тази връзка дали жалбата му е допустима съд, съдът взе предвид следното:

Съгласно чл.149, ал.2, т.1 и т.2 ЗУТ, заинтересувани лица са: в случаите на нов строеж, пристрояване или надстрояване на заварен строеж – и носителите на ограничени вещни права в поземления имот /т.1/; а в случаите на преустройство и промяна на предназначението на заварен строеж - лицата по чл. 38, ал. 3 и 4, т.е. лица с вещни права по отношение на сградата или обекти в нея ; и лица по чл. 39, ал. 2 ЗУТ, всички собственици и носители на ограничени вещни права в съседни поземлени имоти при промяна на предназначението на част или на цяла сграда в жилищни, курортни или вилни зони, когато преустройството е свързано с масов достъп на външни лица и наднормено за зоната шумово и друго замърсяване.

Доколкото в случаят жалбоподателят не установява да е собственик на имота или на обект в него, по отношение на който е разрешено преустройството и промяната на предназначение, като не се твърди новото предназначение да е свързано с наднормено за замърсяване, съдът намира, че не са налице предпоставките по чл.149, ал.2, т.2 ЗУТ за да се приеме, че на това основание жалбоподателят е заинтересувано лице, процесуално легитимирано да подаде жалба срещу разрешението за строеж.

По твърденията на жалбоподателя, че по одобрените инвестиционни проекти и издаденото разрешение за строеж, освен преустройство и промяна на предназначение, се предвижда и пристрояване на сградата – с външни стълби, в който случай за него би бил налице правен интерес в хипотезата по чл.149, ал.2, т.1 ЗУТ, съдът намира следното: От представения по делото комплексен доклад от 07.03.2019г. за инвестиционните проекти, от обяснителната записка към тях и от конструктивното становище не се установява да се извършва пристрояване към сградата, като предвидените строително-монтажни работи са в обема на съществуващата сграда. Действително, извън този обем е предвидено да бъде изпълнена рампа, необходима за хора в неравностойно положение. По отношение на нея, обаче, е приложима специалната разпоредбата на чл.184 ЗУТ, съгласно която съоръженията за достъпна среда на хората с увреждания в съществуващи сгради се изграждат или поставят въз основа на одобрен проект в съответствие с изискванията на наредбата по чл. 169, ал. 4

и издадено разрешение за строеж или разрешение за поставяне /ал.1/; като съгласно ал.3 за изграждането или поставянето на съоръжения по ал. 1 в съсобствен имот или в общите части на сгради в режим на етажна собственост не се изисква съгласието на останалите съсобственици в имота, съответно на собствениците на самостоятелни обекти в етажната собственост; а на по-силно основание не следва да се изисква съгласие и на лицата с ограничени вещни права по отношение на имота. С оглед горното съдът приема, че предвидената рампа не представлява «строеж» по смисъла на §5, т.38 от ЗУТ, а съоръжение за достъпна среда, за чието изграждане или поставяне в имота не се изисква съгласието на останалите носители на вещни права по отношение на него.

С оглед гореизложеното съдът намира, че жалбоподателят не се явява заинтересувана страна по смисъла на чл.149 ЗУТ, т.е за него липсва правен интерес от жалбата, поради което тя следва да се остави без разглеждане като недопустима, а производството по делото – да бъде прекратено.

При този изход на делото, на заинтересованата страна следва да се присъдят направените от нея разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 1000лв., а на ответника по жалбата – за юрисконсултско възнаграждение в размер на 120лв. По изложените съображения и на основание чл.159, т.4 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав,

О П Р Е Д Е Л И :

ОТМЕНЯ хода по същество на делото, даден в съдебно заседание на 02.12.2019г.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалба от Университетска многопрофилна болница за активно лечение [фирма] срещу разрешение за строеж №136/06.06.2019г., издадено от главния архитект на Столична община за обект „Преустройство и промяна на предназначение на „шивашка сграда“ в Амбулатория за сепциализирана извънболнична помощ, мануална терапия и медицинска физкултура“.

ПРЕКРАТЯВА производството адм.д.№8761/19г. по описа на Административен съд София-град.

ОСЪЖДА Университетска многопрофилна болница за активно лечение [фирма], с ЕИК:[ЕИК], да заплати на [фирма], с ЕИК [ЕГН], съдебни разноски в размер на 1000 /хиляда/ лева.

ОСЪЖДА Университетска многопрофилна болница за активно лечение [фирма], с ЕИК:[ЕИК], да заплати на Столична община съдебни разноски в размер на 120 8сто и двадесет/ лева.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: